

Nr 1227

Av herr **Jansson m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 122, angående begränsning av svavelhalten i eldningsolja.

I motionerna nr I: 28 och II: 37 har yrkats på lagstiftning som »förbjuder användandet av tjocka svavelhaltiga oljor vid bostadsuppvärmning». Denna motion är föremål för utskottsbehandling och har ännu inte varit föremål för kamrarnas behandling och beslut. Sedan motionen väcktes har naturvårdsverket lagt fram konkreta förslag till begränsning av svavelhalten i eldningsolja.

Undertecknade motionärer finner naturvårdsverkets förslag i samsvar med de yrkanden som gjorts i den åberopade motionen. Naturvårdsverkets förslag om en successiv nedtrappning innebär dock ett långsammare tempo i fråga om övergång till lägre svavelhalt än vad den av vänsterpartiet kommunisterna väckta motionen förutsatt. De nuvarande utsläppen av svaveldioxid ger upphov till så stora lokala och globala luftföroreningsproblem av medicinsk och ekonomisk natur att en snabb övergång till svavelfattiga oljor, förslagsvis 1 %, är helt motiverad.

Naturvårdsverket anför emellertid vissa skäl för sitt förslag om en successiv övergång, där som första mål har ställts att svaveldioxidutsläppen 1975, trots stigande förbrukning av olja, inte bör överstiga 1960 års nivå. Vi vill inte bortse från att naturvårdsverket genom utredningar som gjorts ansett sig ha skäl till den föreslagna, relativt långsamma nedtrappningen av svavelhalten. För ställningstagandet till naturvårdsverkets tidsplan är det betydelsefullt att veta, huruvida andra uppvärmningsanordningar under denna tid kan komma till stånd, varigenom användningen av olja, kol och koks får en relativt minskad betydelse. Emellertid torde det vara svårt att förutsäga i vilken grad som andra uppvärmningsanordningar, exempelvis fjärrvärmeverk och elektrisk uppvärmning, kan komma till stånd under denna tid. Om en sådan övergång till annan form av uppvärmning kommer att ske i väsentlig omfattning, ökar skälen för den tidsplan som naturvårdsverket lagt fram.

Naturvårdsverket erinrar om den omfattande forskning som pågår för att finna bättre och billigare avsvavlingsmetoder. Vi finner det ytterst angeläget att denna forskning snabbt kommer fram till resultat som gör avsvavling mindre kostnadskrävande. Å andra sidan får kostnadsfrågan inte resas som ett hinder för åtgärder, då minskade skadeverkningar av svaveldioxidens miljöförstörande och korrosiva natur direkt och indirekt kommer att medföra stora besparingar.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 122 accepteras naturvårdsverkets förslag att som första steg förbjuda förbränning av olja med högre svavelhalt än 2,5 % efter den 30 juni 1969.

Naturvårdsverkets tidsplan för nedtrappning av svavelhalten var:

	Datum Tillåtet svavel- dioxidutsläpp g/kg olja	Motsvarande svavelhalt i olja (%)
1/7 1969	50	2,5
1/7 1970	40	2,0
1/7 1972	30	1,5
1/7 1974	20	1,0

Departementschefens förslag att endast fastställa det första steget i tidsplanen medför en rad nackdelar. Att endast anbefalla det första steget i naturvårdsverkets tidsplan nedbringa ambitionsgraden till ett minimum hos industrier, fastighetsägare och kraftverk i fråga om övergång till mer svavelfattiga eldningsoljor. Departementschefens förslag, där det heter, »för att nå den angivna gränsen krävs inte avsvavlingsanläggningar utan endast inblandning av olja som har låg svavelhalt», innebär att nödvändiga åtgärder för avsvavling fortsättningsvis blir försummade och skjutes på framtiden. Ett antagande av naturvårdsverkets plan däremot ger oljeproducenterna ett klart besked om att åtgärder för framställning av svavelfattiga eldningsoljor bör inledas utan onödiga dröjsmål. Riksdagens fastställande av naturvårdsverkets tidsplan skulle även ha positiva verkningar av pådrivande natur när det gäller övergång till andra metoder för uppvärmning.

Med hänvisning till det anförda föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utfärdande av förordning om begränsning av svavelhalten i eldningsoljor i överensstämmelse med den tidsplan som föreslagits av statens naturvårdsverk.

Stockholm den 20 maj 1968

Axel Jansson (vpk)

Eivor Marklund (vpk)

Gustav Lorentzon (vpk)

Henning Nilsson (vpk)
i Gävle